

Константин Величков

XVIII. Летете, птици...

Летете, птици, в волния въздух,
летете, птици, в небесата сини.
Кат вас лети нагоре моят дух
и вази той стреми се да замине.

Защо, о, птици, кои в светлий зрак
на синевата бляскава летите,
криле сберете, на земята пак
се спущате от връх, от висотите?

И вас ли грозна мъчи ви борба
и в ваште, най-високите полети?
Една ли с нас ви свързова съдба?

Не можете ли нийде да се взрете,
без тъжната световна нищета
да ви тегней в сърцето и в крилете?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6350>]